FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (femte avdelningen)
den 28 maj 2004 *

I mål T-253/03,

Akzo Nobel Chemicals Ltd, Surrey (Förenade kungariket),

Akcros Chemicals Ltd, Surrey,

företrädda av advokaterna C. Swaak och M. Mollica,

sökande,

med stöd av

Council of the Bars and Law Societies of the European Union, Bryssel (Belgien), företrätt av J. Flynn, QC,

* Rättegångsspråk: engelska.

Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Haag (Nederländerna), företrätt av advokaten O. Brouwer,

och av

European Company Lawyers Association (ECLA), Bryssel, företrädd av advokaterna M. Dolmans och K. Nordlander samt av J. Temple-Lang, solicitor,

intervenienter,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av R. Wainwright och C. Ingen-Housz, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en ansökan från **European Council on Legal Affairs** om att få intervenera till stöd för sökandenas yrkanden i förevarande mål, vilket avser en begäran om ogiltigförklaring av beslut C (2003) 1533 slutlig, av den 8 maj 2003, genom vilket en begäran om att vissa handlingar som beslagtagits i samband med en undersökning som beslutats i enlighet med artikel 14.3 i rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, Första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar [81] och [82] (EGT 13, 1962, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8) skall omfattas av sekretessen för skriftväxling med advokater (legal professional privilege),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas och J. D. Cooke,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

1 Kommissionen fattade den 30 januari 2003 beslut C (2003) 85/4 med stöd av artikel 14.3 i rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, Första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar [81] och [82] (EGT 13, 1962, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8), i vilket kommissionen bland annat beslutade att bolagen Akzo Nobel Chemicals Ltd och Akcros Chemicals Ltd (nedan kallade sökandena) samt deras respektive dotterbolag skulle undersökas i syfte att efterforska bevis på eventuella konkurrensbegränsande förfaranden (nedan kallat beslutet av den 30 januari 2003). Kommissionen fattade den 10 februari 2003 beslut C (2003) 559/4, även det med stöd av artikel 14.3 i förordning nr 17 (nedan kallat beslutet av den 10 februari 2003), om ändring av beslutet av den 30 januari 2003.

2 Den 12 och den 13 februari 2003 genomfördes undersökningar med stöd av nämnda beslut i sökandenas lokaler i Eccles, Manchester (Förenade kungariket). Vid dessa undersökningar kopierade tjänstemännen från kommissionen ett stort antal handlingar. I samband med kopieringen uppgav sökandenas företrädare för tjänstemännen från kommissionen att vissa handlingar möjligtvis omfattades av

sekretessen för skriftväxling med advokater. Vid undersökningen av de ifrågavarande handlingarna, uppstod en tvist beträffande fem handlingar, vilka kom att behandlas på två olika sätt. Tjänstemännen från kommissionen kunde nämligen inte omedelbart komma fram till en slutsats beträffande det skydd som två handlingar eventuellt skulle omfattas av. Tjänstemännen tog därför kopior av dessa handlingar som de lade i ett förseglat kuvert som de tog med sig efter att ha avslutat undersökningen. Vad gäller de tre andra omtvistade handlingarna, fann den tjänsteman från kommissionen som var ansvarig för undersökningarna att de inte omfattades av sekretess och tog följaktligen kopior på dessa handlingar som han lade till de övriga handlingarna i ärendet, utan att lägga dem i ett förseglat kuvert.

3 Sökandena skickade den 17 februari 2003 en skrivelse till kommissionen vari de framförde skälen till att de fem handlingarna, enligt dem, omfattades av sekretess. Genom skrivelse av den 1 april 2003 informerade kommissionen sökandena om att de argument som anförts i deras skrivelse av den 17 februari 2003 inte gjorde det möjligt för den att dra slutsatsen att de berörda handlingarna verkligen omfattades av sekretess. Kommissionen angav dock i samma skrivelse att sökandena hade möjlighet att inkomma med synpunkter angående dessa preliminära slutsatser inom två veckor, och att kommissionen skulle fatta ett slutligt beslut efter det att tidsfristen löpt ut.

4 Sökandena väckte, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 11 april 2003, talan huvudsakligen om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 10 februari 2003 och, om det var nödvändigt, av beslutet av den 30 januari 2003, enligt vilka bolagen och deras respektive dotterbolag skulle bli föremål för den ifrågavarande undersökningen (mål T-125/03, Akzo Nobel Chemicals och Akcros Chemicals mot kommissionen).

5 Kommissionen fattade den 8 maj 2003 beslut C (2003) 1533 slutlig med stöd av artikel 14.3 i förordning nr 17 (nedan kallat beslutet av den 8 maj 2003). I artikel 1 i detta beslut avslog kommissionen sökandenas begäran om att de omtvistade

handlingarna skulle återlämnas till dem och att kommissionen skulle bekräfta att den har förstört alla kopior av dessa handlingar som den har i sin besittning. I artikel 2 i beslutet av den 8 maj 2003 angav kommissionen för övrigt att den hade för avsikt att öppna det förseglade kuvertet med två av dessa handlingar.

6 Sökandena väckte, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 4 juli 2003, med stöd av artikel 230 fjärde stycket EG talan om ogiltigförklaring av beslutet av den 8 maj 2003.

7 Council of Bars and Law Societies of the European Union (Rådet för advokatsamfunden i Europeiska unionen) (nedan kallat CCBE), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (nedan kallat det nederländska advokatsamfundet) och European Company Lawyers Association (Europeiska föreningen för bolagsjurister) (nedan kallad ECLA), inkom den 30 juli 2003, den 7, respektive den 18 augusti 2003, med var sin ansökan om att få intervenera till stöd för sökandenas yrkanden. Ordföranden på förstainstansrättens femte avdelning tillät CCBE, det nederländska advokatsamfundet och ECLA att intervenera genom ett beslut av den 4 november 2003.

8 European Council on Legal Affairs, företrädd av I. Forrester, QC, och av advokaten J. Killick, inkom den 26 november 2003 med en ansökan, i sitt och i sina medlemmars namn, om att få intervenera till stöd för sökandenas yrkanden.

9 Interventionssökanden har i sin ansökan gjort gällande att den har ett berättigat intresse av utgången av tvisten, eftersom målets resultat kommer att påverka dess medlemmars dagliga arbete. Interventionssökanden har särskilt uppgett att förevarande mål utgör en möjlighet för förstainstansrätten att ompröva de principer som fastslogs i domstolens dom av den 18 maj 1982 i mål 155/79, AM & S mot

kommissionen (REG 1982, s. 1575) och, särskilt, att ompröva omfattningen av sekretessen för skriftväxling med advokater och ändamålsenliga processrättsliga skyddsregler för att säkerställa att denna princip iakttas. Den har angett att dessa frågor har en stor inverkan på bolagsjurister och fristående jurister som är medlemmar i ett advokatsamfund utanför Europeiska unionen. Interventionssökanden har gjort gällande att den företräder de bolagsjurister som är etablerade i Europa och att den har till syfte att bevaka medlemmarnas intressen.

10 Interventionsansökan har delgivits parterna i enlighet med artikel 116.1 i förstainstansrättens rättegångsregler.

11 Sökandena har genom inlaga som inkom den 18 december 2003 gjort gällande att interventionssökanden har visat att den har intresse av utgången av detta mål och yrkat att förstainstansrätten skall bifalla dess interventionsansökan. Sökandena har, genom särskild handling som inkom samma dag, framställt en begäran om konfidentiell behandling med avseende på interventionssökanden.

12 Kommissionen har genom inlaga som inkom den 9 december 2003 inte framställt någon invändning mot denna interventionsansökan. Kommissionen har yrkat att interventionssökanden skall förpliktas att ersätta de rättegångskostnader som hänför sig till denna interventionsansökan. Kommissionen har genom särskild handling som inkom samma dag preciserat att den inte begärt en konfidentiell behandling med avseende på interventionssökanden.

13 CCBE har i sitt yttrande som inkom den 7 januari 2004 gjort gällande att interventionssökandens ansökan skall avvisas, eftersom interventionssökanden varken uppfyllt de krav som ställs på enskilda eller de krav som ställs på

intresseorganisationer som har till syfte att bevaka sina medlemmars intressen. CCBE anser att interventionssökanden i själva verket är en grupp enskilda personer och att den inte har ett direkt och faktiskt intresse av tvistens utgång, utan endast ett intresse i förhållande till de åberopade grunderna. CCBE har slutligen gjort gällande att den ställning som interventionssökandens medlemmar innehar inte kan påverkas av målets utgång.

14 De övriga intervenienterna har inte framfört några invändningar mot denna interventionsansökan.

15 Ordföranden på femte avdelningen har i enlighet med artikel 116.1 tredje stycket i rättegångsreglerna hänskjutit interventionsansökan till avdelningen.

Förstainstansrättens bedömning

16 Enligt artikel 40 andra stycket i domstolens stadga, som skall tillämpas på förstainstansrätten i enlighet med artikel 53 första stycket i denna stadga, har inte endast medlemsstaterna och gemenskapernas institutioner rätt att intervenera i tvister inför förstainstansrätten, utan samma rätt tillkommer även varje annan person som har ett berättigat intresse av utgången av tvisten.

17 Det skall för det första konstateras att interventionssökanden är en organisation som inte är en juridisk person och som inte är registrerad. Den består av en grupp bolagsjurister som är anställda hos stora bolag vilka är etablerade i Europa.

18 Förstainstansrätten fastslår i detta hänseende att en enhet som inte är en juridisk person visserligen kan tillåtas att intervenera. Den skall emellertid uppfylla kraven för att anses som en sådan person, bland annat kraven på självständighet och ansvar, om än i begränsad omfattning (domstolens beslut av den 11 december 1973 i de förenade målen 41/73, 43/73–48/73, 50/73, 111/73, 113/73 och 114/73, Générale sucrière m.fl. mot kommissionen, REG 1973, s. 1465, punkt 3). Förstainstansrätten konstaterar att interventionssökanden emellertid endast bildats genom ett informellt beslut av dess grundare, att den saknar stadgar och att den inte utgör ett forum för utbyte av information och praktisk erfarenhet eller för diskussioner om vissa frågor som kan vara av intresse för medlemmarna.

19 Interventionssökanden uppfyller således inte minimikraven för att anses vara en juridisk person i den mening som avses i beslutet i det ovannämnda målet Générale sucrière m.fl. mot kommissionen.

20 Det skall under alla omständigheter konstateras att interventionssökanden har 25 medlemmar som är bolag. Samtliga av interventionssökandens medlemmar har till uppgift att tillhandahålla yttranden om europeisk konkurrensrätt och om andra rättsfrågor till de bolag som de anlitas av.

21 Av fast rättspraxis följer att intresseorganisationer, som har till syfte att företräda sina medlemmar, får intervenera i mål där frågor av principiellt intresse uppkommer som kan påverka medlemmarna (beslut meddelat av domstolens ordförande den 17 juni 1997 i de förenade målen C-151/97 P(I) och C-157/97 P(I), National Power och PowerGen, REG 1997, s. I-3491, punkt 66, och den 28 september 1998 i mål

C-151/98 P(I), Pharos mot kommissionen, REG 1998, s. I-5441, punkt 6, samt beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 22 mars 1999 i mål T-13/99 R, Pfizer mot rådet, inte publicerat i rättsfallssamlingen, punkt 15, och den 28 maj 2001 i mål T-53/01 R, Poste Italiane mot kommissionen, REG 2001, s. II-1479, punkt 51). Närmare bestämt kan en intresseorganisation tillåtas intervenera i ett mål såvida den representerar ett stort antal aktiva aktörer inom den berörda branschen, såvida den bland annat har till syfte att bevaka sina medlemmars intressen, såvida det i målet kan uppkomma frågor av principiellt intresse och dess medlemmar således kan komma att påverkas i stor utsträckning av den kommande domen (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens beslut av den 8 december 1993 i mål T-87/92, Kruidvat mot kommissionen, REG 1993, s. II-1375, punkt 14, om avslag på en interventionsansökan från Yves Saint Laurent Parfums SA).

22 Interventionssökanden utgör emellertid inte en intresseorganisation som har till syfte att bevaka de juristers intressen som är medlemmar i den mening som avses i ovannämnda rättspraxis. Med beaktande av att interventionssökanden endast har 25 medlemmar, kan inte denna organisation anses representera ett tillräckligt stort antal aktiva yrkesutövare inom den berörda branschen. Eftersom interventionssökanden även saknar stadgar, är det omöjligt att undersöka om den verkligen har till syfte att bevaka sina medlemmars intressen.

23 Vad gäller frågan huruvida interventionssökandens medlemmar kan ha individuella intressen, är det tillräckligt att konstatera att de inte påverkas direkt av det omtvistade beslutet, eftersom det inte direkt berör de bolag som är medlemmar av interventionssökanden. Interventionssökandens medlemmar kan således inte anses ha ett direkt och faktiskt intresse av utgången av det mål i vilket ogiltigförklaring av en viss rättsakt har yrkats, utan endast ett intresse i förhållande till de åberopade grunderna (se, för ett liknande resonemang, beslutet i det ovannämnda målet National Power och PowerGen, punkt 53).

24 Av vad anförts följer att interventionssökanden inte har ett berättigat intresse av utgången av tvisten i den mening som avses i artikel 40 andra stycket i domstolens stadga.

25 Interventionsansökan skall således avslås.

Rättegångskostnader

26 Enligt artikel 87.1 i rättegångsreglerna skall beslut om rättegångskostnader meddelas i den slutliga domen eller i det beslut genom vilket förfarandet avslutas. Eftersom förfarandet avslutas med avseende på interventionssökanden genom förevarande beslut, skall förstainstansrätten besluta om de kostnader som hänför sig till sökandens interventionsansökan.

27 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom interventionssökandens ansökan har avslagits skall organisationen bära sina rättegångskostnader och förpliktas att ersätta kommissionens rättegångskostnader som hänför sig till förevarande interventionsförfarande, i enlighet med kommissionens yrkande. Eftersom sökandena och intervenienterna inte har yrkat något i detta hänseende skall de bära sina rättegångskostnader.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

följande:

1) **Interventionsansökan från European Council on Legal Affairs avslås.**

2) **Det finns inte anledning att pröva sökandenas begäran om konfidentiell behandling med avseende på European Council on Legal Affairs.**

3) **European Council on Legal Affairs skall ersätta kommissionens rättegångskostnader som hänför sig till interventionsförfarandet och bära sina rättegångskostnader.**

4) **Sökandena och intervenienterna skall bära sina rättegångskostnader som hänför sig till interventionsförfarandet.**

Luxemburg den 28 maj 2004.

H. Jung — P. Lindh

Justitiesekreterare — Ordförande